

پخش سریال تازه کیانوش عیاری از هفته آینده

فرهنگی/ یازدهم مرداد که از راه برسد، حاصل تلاش ۴ ساله کیانوش عیاری روی آنتن می‌رود. اگر چه حدود ۱۱ ماه از این ایام، ساخت سریال، در دو نوبت یک بار به دلیل نبود بودجه کافی و بار دیگر به خاطر شیوع کرونا متوقف شد اما تمام این روزها عیاری ذهنش را معطوف ساخت سریال کرد؛ چه در ایامی که «خانه پدری» اش پس از چند سال توقیف بی‌سر و صدا روانه اکران شد، چه روزی که برای مدتی کوتاه

کراش روز

از روی پرده پایین کشیده شد و چه در روزهایی که مزمه سریال‌سازی او در شبکه نمایش خانگی با حضور رضا عطاران در رسانه‌ها منتشر شد، او ترجیح داد به دور از جنجال ملای پاسخ مثبت داد و ساخت است از هفته دوم مردادماه و با «۸۷ متر» را آغاز کرد. حالا قرار است از هفته دوم مردادماه و با پایان سریال «دودکش»، «۸۷ متر» روی آنتن برود و عیاری پس از ۱۳ سال به تلویزیون بازگردد. آخرین تجربه سریال‌سازی او در تلویزیون روایت قصه زندگی پرفراز و نشیب سال ۹۸ روی پرده رفت و «کانپه»

پزشک موفق ایرانی دکتر محمد قریب بود. عیاری در این سال‌ها از اصول فیلمسازی‌اش کوتاه نیامده اگرچه عنوان سریال تازه‌اش از زیر تیغ ممیزی گذشت و یک متر کمتر شد. باید منتظر ماند و دید تازه‌ترین تجربه سریال‌سازی عیاری شبیه

و پوردرانی بر سر مالکیت یک منزل برمی‌گردد. علیرضا پوردرانی به همراه همسر، دو دختر و پسرش، خانه‌ای را از یک فروشنده به نام فرج ناصری خریداری می‌کنند اما روز اسباب‌کشی متوجه می‌شوند که خانه به فرد دیگری به نام

آغازین سریال منتشر شد، این سریال حاوی قصه‌هایی است که نمونه‌های واقعی بسیار دارد و حتی اگر خودتان با آن مواجه نشده باشید، شبیه‌اش را در اطرافیان‌تان دیده یا از آنها شنیده‌اید. داستان «۸۷ متر» به اختلاف و درگیری دو خانواده خلیلی

کارگردان تئاتر شهرستان اهر از طنز در روزگار سختی می‌گوید

هنوز می‌شود خندید و خنداند

محسن بوالحسنی
خبرنگار

محمد یاری‌مقدم بازیگر و کارگردان تئاتر است و سال‌هاست در شهرستان اهر، کار نمایش می‌کند و در جشنواره‌های مختلف تئاتری هم جایزه‌های متعددی به‌دست آورده است. یاری‌مقدم که در دوران کرونا هم نمایش «روز بخیر آقای اقبال» را روی صحنه برده شرایط اجرا در دوران کرونا را می‌داند که مقتضیات خاص خود را دارد. او در گفت‌وگو با «ایران» این جزئیات را این چنین تشریح می‌کند: «خود من به شخصه در ماه‌های اول آنتچان نگرانی نداشتم و فکر می‌کردم این مسأله نهایت یکی دو ماه طول می‌کشد و بعد از گذران این دو سه ماه همه چیز باز به روال سابق برمی‌گردد. هرچه گذشت اما دیدیم که این ماجرا و این ویروس انگار سر سازش و نابودی ندارد و اگر بقیه روزها و ماه‌های آینده را هم به انتظار بنشینم تا اوضاع بهتر شود ممکن است نتیجه‌ای جز همان چیزی که در ماه‌های اولیه عایدم شد وجود نداشته باشد. به همین دلیل شروع کردم به خواندن متن‌هایی که می‌شود آنها را اتودهای تازه زد و اجراهایی تازه از دلشان بیرون آورد. نمایشنامه‌ای را سال‌ها پیش نوشته بودم به

و بعد از شش ماه تقریباً آماده اجرا شدیم اما مشکل دیگری سر راه بود». یاری‌مقدم دلیل اصرار بر اجرای نمایش را در این روزهای خاص این طور توضیح می‌دهد: «اگر همه این بسترهای فرهنگی تعطیل باشد و مردم هیچ منبع دریافت آگاهی نداشته باشند واقعاً چه چیزی راه اصلاح پیش خواهد گرفت؟ به عقیده من سالن‌های نمایش و محیط‌های فرهنگی کمترین خطر را برای سلامت خواهند داشت و حداقل خطر آنها بیشتر از محیط‌های شلوغ بازار و رستوران و... نیست. از طرفی دیگر، یک هنرمند تئاتر اگر یک‌سال بخواد هیچ‌کاری نکند (وجه مادی قضیه را فاکتور می‌گیریم) با سرگردانی روح خودش باید چه کند. تئاتر آگاهی‌بخش و حیات‌بخش است و ما نمی‌توانیم آن را تعطیل کنیم. می‌شود هزاران هزار ایده برای ادامه فعالیت‌های تئاتری داشت و بر اساس مقتضیات روز و شرایط موجود این فعالیت‌ها را تعریف کرد اما اینکه کلاً تعطیلش کنیم بدون تردید هیچ حسنی نخواهد داشت.» کارگردان نمایش «روز بخیر آقای اقبال» درباره سرنوشت این نمایش می‌گوید: «بالاخره بعد از آنکه تئاتر در گروه‌های پرخطر جایگاهش تغییر کرد فرصتی پیش آمد تا برای دو هفته این نمایش را روی صحنه ببریم. خیلی خیلی تلاش کردیم، حتی از جیب خودمان هزینه کردیم تا چندین و چندباره صندلی‌ها و کل سالن را پیش از هر اجرا، با کمک خود بچه‌های گروه ضد عفونی و ماسک تهیه کردیم و اقلام ضروری

دیگر را. استقبالی هم که شد بد نبود و به‌نظم سوبه طنز این نمایش در استقبال بی تأثیر نبود و در «روز بخیر آقای اقبال» ماجرای یک آدم بدشانس را تعریف کردیم که دست به هر کاری می‌خواست بزند یک اتفاق بد می‌افتاد و آن کار و بسیاری از فعالیت‌های آدم‌های اطرافش را که با او در ارتباط بودند به مخاطره می‌انداخت و...». یاری‌مقدم درباره اجرای کار طنز در این روزها و تأثیری که می‌تواند داشته باشد هم می‌گوید: «به عقیده من این تنها کاری است که می‌توانیم انجام دهیم. مردم خودشان گرفتار هستند و غم دارند. بهتر است ما با آماده کردن آثاری با کیفیت بالا و در حوزه طنز، کاری کنیم چند لحظه از این مشکلات فاصله بگیرند و بخندند. من اعتقاد دارم که هنوز هم می‌شود خندید و خنداند و چه عرصه‌ای بهتر از عرصه نمایش.»

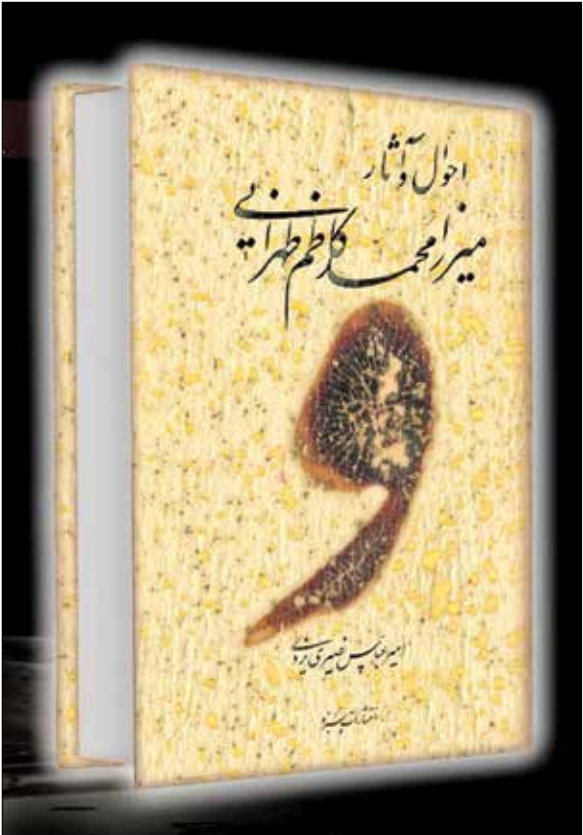
اسم «روز بخیر آقای اقبال» که درونمایه ای طنز داشت و سه بازیگر. با خودم فکر کردم که می‌شود دوباره نویسی‌اش کرد و آن را به حال و هوای این روزها ربط داد و در اولین فرصت که سالن‌های نمایش اجازه کار داشتند آن را آماده اجرا کرد.» او درباره شرایط تمرین برای اجرای این کار می‌گوید: «طبیعتاً اصلاً موضوع ساده نبود. به محض اینکه شروع به تمرین کردیم متوجه شدیم یکی از بچه‌ها حالش ناخوش است و میرحسین خوشنویس باشی و اعظم میرزا اسدالله شیرازی (از خوشنویسان دوره فتحعلی شاه و محمدشاه قاجار) که هر دو این خوشنویسان از زمره استادانی هستند که در نظر دارم آثاری در خور و شایسته درباره‌شان زیاد کنم و مقدّمات این کار هم تا حدود زیادی انجام شده است.

■ **ایا بعد از کتاب میرزا کاظم طهرانی برای چاپ اثر دیگری تصمیم گرفته‌اید؟**

اتفاقاً یکی دیگر از بزرگترین خوشنویسان دوره قاجار که هم دوره مرحوم میرزا کاظم هم بوده به‌نام میرحسین خوشنویس باشی و اعظم میرزا اسدالله شیرازی (از خوشنویسان دوره فتحعلی شاه و محمدشاه قاجار) که هر دو این خوشنویسان از زمره استادانی هستند که در نظر دارم آثاری در خور و شایسته درباره‌شان زیاد کنم و مقدّمات این کار هم تا حدود زیادی انجام شده است.

گفت‌وگو با هنرمند خوشنویس درباره کتاب «احوال و آثار میرزا محمد کاظم طهرانی»

خوشنویس بلندمرتبه دوره قاجار

گروه فرهنگی/ **امیرعباس نصیری** جوان است. او طی ۲۶ سال زندگی خود از استادان این رشته همچون کیخسرو خروش، عباس اخوین و محمد شهبازی بیشترین بهره را برده است. سلیقه و ذائقه او در خوشنویسی بهره بردن از خطوط قدماست که به گفته خودش این موضوع محصول نگرشی است که به لحاظ تحقیق و پژوهش از استادان بزرگواری همچون مرحوم استاد علی راهجیری آموخته است. او به تازگی کتاب «احوال و آثار میرزا محمد کاظم طهرانی» را منتشر کرده است. ■ **ابتدا در مورد کتاب «احوال و آثار میرزا محمد کاظم طهرانی» بگویید و این که جرعه انتشار این کتاب کی زده شد؟**

در واقع سطری از میرزا محمد کاظم طهرانی در حدود سال‌های ۹۲ یا ۹۳ شمسی به دستم رسید که بعد از مشاهده این سطر خواب جناب میرزا کاظم را دیدم که در عالم خواب از من پرسید آیا خط هم می‌نویسی؟ بنده گفتم بله و خطم را به ایشان نشان دادم و ایشان دست در میز مکتبی خود کرد و تعدادی سطر بیرون آورد و از بین آنها همان سطری را که خریداری کرده بودم (امشب سبکتر می‌زند این طبل بی‌هنگام را) به من مرحمت کرد. بلافاصله که بیدار شدم به ذهنم خطور کرد چه کاری در خور و شایسته مقام این استاد بی‌نظیر در حد توانم انجام دهم. ■ **آیا میرزا کاظم غیر از نستعلیق خط دیگری هم می‌نوشته و اگر این طور بوده آیا در این کتاب از آنها هم استفاده شده است؟**

بله میرزا کاظم شکسته‌نویس قهاری بوده. اتفاقاً بخشی از کتاب به خطوط شکسته این استاد میرز خوشنویسی اختصاص دارد. ایشان خط شکسته را بسیار آموزشی می‌نوشته است. ■ **این کتاب دارای دو مقدمه است؟**

جناب استاد عباس اخوین زحمت کشید و مقدمه‌ای با متن و کتابت زیبای خودشان مرحمت فرمودند که برای بنده موجب افتخار و سربلندی است. همچنین جناب استاد امیر خانی مقدمه‌ای را با خط خودشان لطف کردند که هر دو مقدمه در آغاز کتاب میرزا کاظم طهرانی به چاپ رسیده البته باید تشکر ویژه هم از جناب استاد کیخسرو خروش داشته باشم که طراحی بسیار زیبایی از چهره میرزا کاظم داشتند که زینت بخش کتاب است.

■ **دیدگاه دو استاد عزیز که مقدمه کتاب را نوشته‌اند در مورد کتاب میرزا کاظم چه بوده است؟**

جناب استاد اخوین علاوه بر اینکه خودشان حدود پانزده اثر از مجموعه شخصی خود را جهت انتشار در کتاب مرحمت کردند پس از ملاحظه وزانت و کیفیت محتوایی اثر علاوه بر مقدمه کتاب تصمیم به نوشتن عنوان روی جلد کتاب نیز گرفتند. استاد امیر خانی هم ضمن تشویق اینجانب برای مبادرت به چاپ این کتاب علاوه بر نوشتن مقدمه آن را اثری ماندگار در خصوص این خوشنویس کمتر شناخته شده اما بلندمرتبه خوشنویسی دوره قاجار دانستند.

این کتاب شامل حدود هزار اثر است که ۷۵۰ اثر آن شامل سطر و سیاه‌مشق و جلیبا است که همگی از خطوط میرزا کاظم بوده مابقی از خوشنویسان معروف دیگری است که در بخش مطابقت‌ها به آنها اشاره شده است. اکثر آثار تا حد امکان به اندازه اثر اصلی به چاپ رسیده است.

■ **روند جمع‌آوری آثار چاپ شده در کتاب به چه صورت بوده است؟**

در ابتدا از موزه‌هایی نظیر موزه خوشنویسی ایران موزه میرعماد موزه کتابخانه مجلس شورای اسلامی موزه رضا عباسی آستان قدس

انجم خوشنویسی ایران

میرزا محمد کاظم طهرانی معروف به میرزا کاظم از خوشنویسان پراوازه نیمه دوم قاجار است که لقب او «انجم نقطه» به معنی ستاره نقطه‌ها می‌باشد. میرزا کاظم نستعلیق را به شیوه میرحسین خوش‌شو یس با شی و شکسته را به شیوه عبدالعجید طالقانی می‌نوشت. وی از شاگردان سید علی حکاک و هم‌دوره میرزا غلامرضا اصفهانی و میرحسین خوشنویس باشی بوده است. مرحوم میرزا کاظم فرزند شیخ محمد مجتهد طهرانی و برادرزاده شیخ عبدالحسین طهرانی ملقب به شیخ العراقین بوده. تاریخ دقیق ولادت و حتی وفات و محل دفن این خوشنویس بلندمرتبه مشخص نیست ولی طبق آثاری که دیده شده شاهزاده رکن الدوله که از شاگردان ایشان هم بوده گفته شده تا سال ۱۳۲۵ قمری در حیات بوده است. میرزا کاظم بیشتر به سر سطرنویسی و سیاه‌مشق علاقه داشته و ندرتاً جلیبا هم می‌نوشته و از ایشان کتابتی هم دیده شده است. خاطرنشان می‌شود سنگ مرزار ناصرالدین شاه قاجار هم به خط این خوشنویس شهیر است که در خلوت کریمخانی کاخ گلستان نگهداری می‌شود. از شاگردان میرزا کاظم می‌توان به احمد قوام السلطنه و محمد حسن وثوق الدوله و میرزا بدالله کجوری و شاهزاده رکن الدوله و علیقلی کاتب همایون عبدالغفار همدانی سید عباس احمدیان علی‌مخصوص، محمد تقی کمال و غیره یاد کرد. این نکته لازم به ذکر است که پس از درگذشت میرزا غلامرضا اصفهانی که از خوشنویسان بلندآوازه دوره قاجار بوده بیشتر شاگردان و علاقه‌مندان ایشان برای گرفتن تعلیم به محضر میرزا کاظم رسیده‌اند. میرزا کاظم فرزندی هم داشته به‌نام غلامرضا پاک نهاد که در خوشنویسی از شاگردان میرزا غلامرضا بوده است.

کُلْ مَنْ عَلَيْهَا فَانْ وَيَقَيْ وَجْهَ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ

در گذشت ناگهانی مهندس علیرضا تابش

ریاست فقید و صدیق بنیاد مسکن انقلاب اسلامی کشور، ضایعه‌ای دردناک بر پیکره این نهاد خدمتگزار بود که همه ما را عمیقاً متأثر ساخت.

بدین وسیله ضمن تأسف و تأثر، مراتب تسلیت قلبی خود را به محضر مبارک مقام معظم رهبری (دام‌طّله)، حجت‌الاسلام والمسلمین روحانی‌نژاد نماینده محترم مقام معظم رهبری در بنیاد مسکن و جامعه بزرگ همکاران اعم از معاونین و مدیران کل محترم دفتر مرکزی و استان‌ها و کلیه همکاران گرامی ایشان و نیز خانواده معزز و مکرم آن زنده‌یاد اعلام و از خداوند متعال برای روح بلند ایشان علو درجات و مراتب الهی و برای بازماندگان صبری جزیل مسألت دارم.

سید خلیل منبتی، مدیرکل بنیاد مسکن انقلاب اسلامی سیستان و بلوچستان